PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2011/411/YUTP,

annettu 12 päivänä heinäkuuta 2011,

Euroopan puolustusviraston perussäännöstä, kotipaikasta ja sen toimintaa koskevista säännöistä sekä yhteisen toiminnan 2004/551/YUTP kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 45 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan puolustusvirasto, jäljempänä 'virasto', perustettiin neuvoston yhteisellä toiminnalla 2004/551/YUTP ([1]), jäljempänä 'yhteinen toiminta 2004/551/YUTP', tukemaan neuvostoa ja jäsenvaltioita niiden pyrkimyksissä parantaa unionin puolustusvoimavaroja kriisinhallinnan alalla sekä tukemaan Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa.

(2) Eurooppa-neuvoston 12 päivänä joulukuuta 2003 hyväksymässä Euroopan turvallisuusstrategiassa todetaan, että puolustusviraston perustaminen on tärkeä vaihe pyrittäessä kehittämään Euroopan sotilaallisista voimavaroista joustavammat ja tehokkaammat.

(3) Euroopan unionin turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta 11 päivänä joulukuuta 2008 annetussa selvityksessä todetaan viraston johtava asema kehitettäessä keskeisiä puolustusvoimavaroja yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (YTPP) varten.

(4) Yhteinen toiminta 2004/551/YUTP olisi kumottava ja korvattava, jotta voidaan ottaa huomioon Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen, jäljempänä 'SEU-sopimus', Lissabonin sopimuksella tehdyt muutokset.

(5) SEU-sopimuksen 45 artiklassa määrätään, että neuvosto tekee päätöksen viraston perussäännöstä, kotipaikasta ja sen toimintaa koskevista säännöistä ja että päätöksessä olisi otettava huomioon se, missä laajuudessa jäsenvaltiot tosiasiassa osallistuvat viraston toimintaan.

(6) Viraston olisi edistettävä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) ja erityisesti yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) toteuttamista.

(7) Viraston rakenteen olisi oltava sellainen, että virasto voi vastata unionin ja sen jäsenvaltioiden operatiivisiin tarpeisiin YTPP:n alalla ja, kun se on tarpeen viraston tehtävien täyttämiseksi, toimia yhteistyössä kolmansien maiden, järjestöjen ja yhteisöjen kanssa.

([1]) EUVL L 245, 17.7.2004, s. 17.

(8) Viraston olisi luotava läheiset yhteistyösuhteet olemassa oleviin järjestelyihin, ryhmittymiin ja järjestöihin, joita ovat esimerkiksi ne, jotka on perustettu LoI-puitesopimuksen (Letter of Intent Framework Agreement), puolustusmateriaalialan yhteistyöorganisaation (Organisation Conjointe de Coopération en matière d'Armement, OCCAR), jäljempänä 'OCCAR', ja Euroopan avaruusjärjestön (European Space Agency, ESA), jäljempänä 'ESA', puitteissa.

(9) Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan, jäljempänä 'korkea edustaja', olisi oltava SEU-sopimuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti johtavassa asemassa viraston organisaatiossa sekä toimittava keskeisenä yhteyshenkilönä viraston ja neuvoston välillä.

(10) Neuvoston olisi osana harjoittamaansa poliittista valvontaa ja päätöksentekoa annettava virastolle suuntaviivoja.

(11) Neuvoston on hyväksyttävä 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu viraston rahoituskehys sekä viraston ja kolmansien maiden, järjestöjen ja yhteisöjen välisten hallinnollisten järjestelyjen tekeminen niiden luonne huomioiden yksimielisesti.

(12) Kun neuvosto hyväksyy viraston toimintaa koskevia suuntaviivoja ja päätöksiä, sen olisi kokoonnuttava puolustusministerien tasolla.

(13) Viraston toimintaa koskevat neuvoston hyväksymät suuntaviivat tai päätökset olisi valmisteltava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 240 artiklan mukaisesti.

(14) Neuvoston valmisteluelinten ja neuvoa-antavien elinten toimivalta, etenkin pysyvien edustajien komitean SEUT-sopimuksen 240 artiklan mukainen toimivalta, SEU-sopimuksen 38 artiklan mukainen poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean (PTK) toimivalta ja EU:n sotilaskomitean (EUSK) toimivalta olisi säilytettävä ennallaan.

(15) Kansallisten puolustusmateriaalialan johtajien, voimavaroista vastaavien johtajien, tutkimuksesta ja teknologiasta vastaavien johtajien sekä puolustuspolitiikan alan johtajien olisi saatava raportteja ja osallistuttava toimivaltaansa kuuluvissa asioissa virastoa koskevien neuvoston päätösten valmisteluun.

(16) Virastolla olisi oltava tehtäviensä suorittamiseksi ja tavoitteidensa saavuttamiseksi tarpeellinen oikeushenkilöys, ja sen olisi samalla ylläpidettävä tiivistä yhteyttä neuvostoon sekä otettava täysimääräisesti huomioon Euroopan unionin ja sen toimielinten vastuualat.

(17) Olisi säädettävä, että viraston hallinnoimiin talousarvioihin voidaan tapauskohtaisesti osoittaa muita kuin hallintomenoja varten määrärahoja Euroopan unionin yleisestä talousarviosta noudattaen täysin siihen sovellettavia sääntöjä, menettelyjä ja päätöksentekotapoja, SEU-sopimuksen 41 artiklan 2 kohta mukaan lukien.

(18) Vaikka kaikki jäsenvaltiot voivat osallistua viraston toimintaan, sen olisi myös tarjottava erityisille jäsenvaltioiden ryhmille mahdollisuus perustaa tilapäisiä hankkeita tai ohjelmia.

(19) Edellyttäen, että neuvosto hyväksyy SEU-sopimuksen 42 artiklan 6 kohdan ja 46 artiklan sekä SEU-sopimukseen ja SEUT-sopimukseen liitetyn, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 42 artiklaan perustuvasta pysyvästä rakenteellisesta yhteistyöstä tehdyn pöytäkirjan (N:o 10) mukaisesti päätöksen pysyvän rakenteellisen yhteistyön vahvistamisesta, viraston olisi tuettava pysyvän rakenteellisen yhteistyön täytäntöönpanoa.

(20) Viraston päätöksentekomenettelyjen olisi oltava sellaiset, että se voi täyttää tehtävänsä tehokkaasti ja ottaa samalla huomioon osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset turvallisuus- ja puolustuspolitiikat.

(21) Viraston olisi suoritettava tehtävänsä noudattaen täysin SEU-sopimuksen 40 artiklaa.

(22) Viraston olisi noudatettava täysimääräisesti neuvoston turvallisuusstandardeja ja -sääntöjä.

(23) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa (N:o 22) olevan 5 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu niiden Euroopan unionin päätösten ja toimien valmisteluun ja täytäntöönpanoon, joilla on merkitystä puolustuksen alalla. Tämän päätös ei näin ollen sido Tanskaa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU

VIRASTON PERUSTAMINEN, SEN TOIMINTA JA TEHTÄVÄT

1 artikla

Perustaminen

1. Puolustusvoimavarojen kehittämisestä, tutkimuksesta ja hankinnasta sekä puolustusmateriaaleista vastaava virasto, jäljempänä 'Euroopan puolustusvirasto' tai 'virasto', perustettiin alun perin yhteisellä toiminnalla 2004/551/YUTP, ja sen toiminta jatkuu jäljempänä olevien säännösten mukaisesti.

2. Virasto toimii Euroopan unionin yhteisen toimielinjärjestelmän puitteissa neuvoston alaisuudessa tukien yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (YUTP) sekä yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (YTPP), tämän kuitenkaan vaikuttamatta EU:n toimielinten ja neuvoston elinten tehtäviin. Viraston tehtävä ei vaikuta unionin toimivaltaan muilla aloilla, täysin SEU-sopimuksen 40 artiklaa noudattaen.

3. Viraston toimintaan voivat osallistua kaikki siihen halukkaat jäsenvaltiot. Viraston toimintaan tämän päätöksen hyväksymisajankohtana jo osallistuvat jäsenvaltiot ovat edelleen osallistuvia jäsenvaltioita.

4. Jäsenvaltion, joka haluaa osallistua viraston toimintaan tämän päätöksen voimaantulon jälkeen tai haluaa vetäytyä viraston toiminnasta, on ilmoitettava aikomuksensa neuvostolle ja annettava siitä tieto korkealle edustajalle. Jäljempänä 8 artiklassa tarkoitettu johtokunta päättää tällaisen osallistumisen tai vetäytymisen edellyttämistä teknisistä ja rahoitusjärjestelyistä.

5. Viraston kotipaikka on Brysselissä.

2 artikla

Tehtävä

1. Viraston tehtävänä on tukea neuvostoa ja jäsenvaltioita niiden pyrkiessä parantamaan EU:n puolustusvoimavaroja kriisinhallinnan alalla sekä tukea yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa, sellaisena kuin se on nyt ja tulevaisuudessa.

2. Virasto määrittää operatiiviset tarpeet, edistää niiden täyttämiseen tähtääviä toimia, myötävaikuttaa puolustusalan teollisen ja teknologisen perustan vahvistamiseksi tarpeellisten toimenpiteiden määrittämiseen ja tarvittaessa toteuttamiseen, osallistuu voimavaroja ja puolustusmateriaalia koskevan eurooppalaisen politiikan määrittelyyn sekä avustaa neuvostoa sotilaallisten voimavarojen parantumisen arvioinnissa.

3. Viraston tehtävä ei rajoita jäsenvaltioiden toimivaltaa puolustuskysymyksissä.

3 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) 'osallistuvilla jäsenvaltioilla' tarkoitetaan Euroopan unionin jäsenvaltioita, jotka osallistuvat viraston toimintaan;

b) 'mukana olevilla jäsenvaltioilla' tarkoitetaan osallistuvia Euroopan unionin jäsenvaltioita, jotka ovat mukana jossain tietyssä viraston hankkeessa tai ohjelmassa.

4 artikla

Poliittinen valvonta ja neuvostolle raportointia koskevat järjestelyt

1. Virasto toimii neuvoston määräysvallan ja poliittisen valvonnan alaisuudessa sekä toimittaa neuvostolle säännöllisesti raportteja ja saa siltä säännöllisesti suuntaviivoja.

2. Virasto antaa neuvostolle säännöllisesti raportteja toiminnastaan ja erityisesti se

a) toimittaa neuvostolle kunkin vuoden marraskuussa kertomuksen viraston toiminnasta kyseisenä vuonna ja antaa viraston seuraavan vuoden työohjelmaa ja talousarvioita koskevia tietoja;

b) toimittaa neuvostolle vähintään kerran vuodessa tietoja 5 artiklan f alakohdan ii alakohdassa tarkoitetusta viraston osallistumisesta toiminnan arviointiin, joka toteutetaan pysyvän rakenteellisen yhteistyön puitteissa, edellyttäen, että neuvosto hyväksyy päätöksen pysyvän rakenteellisen yhteistyön vahvistamisesta.

Virasto toimittaa neuvostolle hyvissä ajoin tiedot tärkeistä kysymyksistä, jotka aiotaan antaa johtokunnan päätettäväksi.

3. Neuvosto antaa yksimielisesti ja tarvittaessa poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean, jäljempänä 'PTK', tai muiden toimivaltaisten neuvoston elinten lausunnot saatuaan vuosittain viraston toimintaa ja erityisesti sen työohjelmaa koskevat suuntaviivat. Viraston työohjelma laaditaan näiden suuntaviivojen mukaisesti.

4. Neuvosto hyväksyy vuosittain yksimielisesti viraston rahoituskehyksen seuraavalle kolmivuotiskaudelle. Rahoituskehyksessä esitetään viraston kolmivuotiselle työsuunnitelmalle sovitut painopisteet sekä määrätään oikeudellisesti sitova enimmäismäärä ensimmäistä vuotta varten ja suunnitellut luvut sen toista ja kolmatta vuotta varten. Virasto antaa kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä ehdotuksen rahoituskehykseksi ja siihen liittyväksi työsuunnitelmaksi johtokunnalle harkittavaksi.

5. Virasto voi tehtävänsä toteuttamiseksi antaa tarvittaessa neuvostolle ja komissiolle suosituksia.

5 artikla

Toiminta ja tehtävät

1. Toiminnassaan ja tehtäviään suorittaessaan virasto ottaa huomioon unionin toimivallan muilla aloilla ja EU:n toimielinten toimivallan.

2. Viraston toiminta ja tehtävien suorittaminen ei rajoita jäsenvaltioiden toimivaltaa puolustuskysymyksissä.

3. Viraston tehtävänä on neuvoston alaisuudessa toimien

a) osallistua jäsenvaltioiden sotilaallisia voimavaroja koskevien tavoitteiden määrittämiseen ja sen arvioimiseen, miten jäsenvaltiot täyttävät voimavaroja koskevat sitoumuksensa, erityisesti

   i) kartoittamalla EU:n tulevia puolustusalan voimavaravaatimuksia yhteistyössä toimivaltaisten neuvoston elinten kanssa, EU:n sotilaskomitea mukaan lukien, sekä muun muassa voimavarojen kehittämisjärjestelyä (Capability Development Mechanism, CDM) ja sen mahdollisia seuraajia käyttäen,

   ii) sovittamalla yhteen voimavarojen kehittämissuunnitelman (Capability Development Plan, CDP) ja sen mahdollisten seuraajien täytäntöönpanoa,

   iii) arvioimalla jäsenvaltioiden sopimin perustein jäsenvaltioiden antamia voimavarasitoumuksia muun muassa voimavarojen kehittämissuunnitelmaa koskevan prosessin ja voimavarojen kehittämisjärjestelyn ja niiden mahdollisten seuraajien puitteissa;

b) edistää operatiivisten tarpeiden yhdenmukaistamista sekä tehokkaiden ja yhteensopivien hankintamenetelmien omaksumista erityisesti

   i) edistämällä ja sovittamalla yhteen sotilaallisten vaatimusten yhdenmukaistamista,

   ii) edistämällä taloudellisia ja tehokkaita hankintoja määrittämällä ja jakamalla parhaita käytäntöjä,

   iii) toimittamalla arviointeja voimavarojen kehittämisen ja hankinnan rahoituksen painopisteistä;

c) ehdottaa monenvälisiä hankkeita sotilaallisia voimavaroja koskevien tavoitteiden täyttämiseksi ja huolehtia jäsenvaltioiden toteuttamien ohjelmien yhteensovittamisesta sekä erityisten yhteistyöohjelmien hallinnoinnista erityisesti

   i) edistämällä ja ehdottamalla uusia monenvälisiä yhteistyöhankkeita,

   ii) määrittämällä ja ehdottamalla operatiivisia yhteistyötoimia,

   iii) edistämällä jäsenvaltioiden toteuttamien nykyisten ohjelmien yhteensovittamista,

   iv) ottamalla jäsenvaltioiden pyynnöstä vastuu tiettyjen ohjelmien hallinnoinnista,

   v) laatimalla jäsenvaltioiden pyynnöstä ohjelmia, joiden hallinnoinnista vastaa tarvittaessa OCCAR tai jokin muu järjestely;

d) tukea puolustusteknologian tutkimusta sekä sovittaa yhteen ja suunnitella yhteisiä tutkimustoimia ja tutkimuksia, joilla pyritään löytämään teknisiä ratkaisuja tuleviin operatiivisiin tarpeisiin, erityisesti

   i) edistämällä, tarvittaessa yhteistyössä unionin tutkimustoiminnan kanssa, tutkimusta, jonka tarkoituksena on täyttää tulevat turvallisuus- ja puolustusalan voimavaravaatimukset ja siten vahvistaa Euroopan teollisia ja teknologisia valmiuksia tällä alalla,

   ii) edistämällä nykyistä tehokkaammin kohdennettua yhteistä puolustusalan tutkimusta ja teknologian kehittämistä,

   iii) edistämällä tutkimuksin ja hankkein puolustusalan tutkimusta ja teknologian kehittämistä,

   iv) hallinnoimalla puolustusalan tutkimusta ja teknologiaa koskevia sopimuksia,

   v) toimimalla yhdessä komission kanssa siten, että puolustusalan ja siviilialan turvallisuustutkimuksen ohjelmat täydentävät ja vahvistavat toisiaan parhaalla mahdollisella tavalla;

e) osallistua sellaisten tarpeellisten toimenpiteiden määrittämiseen ja tarvittaessa toteuttamiseen, joilla vahvistetaan puolustusalan teollista ja teknologista perustaa sekä tehostetaan sotilasmenojen käyttöä, erityisesti

   i) edistämällä kansainvälisesti kilpailukykyisten Euroopan puolustusmateriaalimarkkinoiden luomista, tämän kuitenkaan vaikuttamatta sisämarkkinasääntöihin tai komission toimivaltaan tällä alalla,

ii) kehittämällä asiaankuuluvia toimintapolitiikkoja ja strategioita yhteistyössä komission ja tarvittaessa alan teollisuuden kanssa,

iii) toteuttamalla yhteistyössä komission kanssa asiaankuuluvien menettelyjen EU:n laajuista kehittämistä ja yhdenmukaistamista viraston tehtävien puitteissa;

f) edellyttäen, että neuvosto hyväksyy päätöksen pysyvän rakenteellisen yhteistyön vahvistamisesta, tukea tätä yhteistyötä erityisesti

i) edistämällä merkittäviä yhteisiä tai eurooppalaisia voimavarojen kehittämisaloitteita,

ii) ottamalla osaa osallistuvien jäsenvaltioiden voimavaratarjousten säännölliseen arviointiin, erityisesti siltä osin kuin on kyse sellaisista tarjouksista, joiden tekemisessä on noudatettu arviointiperusteita, jotka on hyväksytty muun muassa Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, pysyvää rakenteellista yhteistyötä koskevan pöytäkirjan (N:o 10) 2 artiklan perusteella, ja antamalla niitä koskevan kertomuksen vähintään kerran vuodessa.

6 artikla

Oikeushenkilöys

Virasto on oikeushenkilö, jotta se voi suorittaa tehtävänsä ja saavuttaa tavoitteensa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että virastolla on niiden lainsäädäntöjen mukainen laajin mahdollinen oikeushenkilön oikeuskelpoisuus. Virasto voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä asianosaisena oikeudenkäynneissä. Virasto voi tehdä sopimuksia yksityisten tai julkisten yhteisöjen tai järjestöjen kanssa.

II LUKU

VIRASTON ELIMET JA HENKILÖSTÖ

7 artikla

Viraston johtaja

1. Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja toimii viraston johtajana.

2. Viraston johtaja vastaa yleisesti viraston organisaatiosta ja toiminnasta sekä varmistaa, että toimitusjohtaja noudattaa neuvoston antamia suuntaviivoja ja panee täytäntöön johtokunnan tekemät päätökset. Toimitusjohtaja raportoi viraston johtajalle.

3. Viraston johtaja esittelee viraston kertomukset neuvostolle 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Viraston johtaja vastaa hallinnollisten järjestelyjen neuvottelemisesta kolmansien maiden ja muiden järjestöjen, ryhmittymien tai yhteisöjen kanssa johtokunnan antamien ohjeiden mukaisesti. Viraston johtaja vastaa johtokunnan hyväksymien järjestelyjen puitteissa asianmukaisista yhteistyösuhteista kolmansien maiden ja muiden järjestöjen, ryhmittymien tai yhteisöjen kanssa.

8 artikla

Johtokunta

1. Johtokunta muodostuu yhdestä sellaisesta edustajasta kutakin osallistuvaa jäsenvaltiota kohden, jolla on toimivalta tehdä sitoumuksia hallituksensa puolesta, sekä komission edustajasta. Johtokunta on viraston päättävä elin. Johtokunta toimii neuvoston antamien suuntaviivojen mukaisesti.

2. Johtokunta kokoontuu osallistuvien jäsenvaltioiden puolustusministerien tai heidän edustajiensa tasolla. Johtokunta pitää pääsääntöisesti vähintään kaksi kokousta vuodessa puolustusministerien tasolla.

3. Viraston johtaja toimii johtokunnan kokousten koollekutsujana ja puheenjohtajana. Jos osallistuva jäsenvaltio sitä pyytää, viraston johtaja kutsuu kokouksen koolle kuukauden kuluessa.

4. Viraston johtaja voi uskoa johtokunnan puheenjohtajan tehtävän toiselle puolustusministerien edustajien tason kokouksissa.

5. Johtokunta voi kokoontua erityiskokoonpanoissa (esimerkiksi kansalliset puolustusmateriaalialan johtajat, voimavaroista vastaavat johtajat, tutkimuksesta ja teknologiasta vastaavat johtajat sekä puolustuspolitiikan alan johtajat).

6. Johtokunnan kokouksiin osallistuvat seuraavat:

a) jäljempänä 10 artiklassa tarkoitettu viraston toimitusjohtaja tai hänen edustajansa;

b) EU:n sotilaskomitean puheenjohtaja tai hänen edustajansa;

c) Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) edustajia.

7. Johtokunta voi päättää kutsua yhteistä etua koskevissa asioissa osallistujiksi myös:

a) Naton pääsihteerin tai hänen nimeämänsä edustajan;

b) viraston toiminnan kannalta merkittävien muiden järjestelyjen, ryhmittymien tai järjestöjen (esimerkiksi LoI-puitesopimuksen, OCCARn ja ESAn nojalla perustettujen) johtajat tai puheenjohtajat;

c) tarvittaessa muiden kolmansien osapuolien edustajia.

9 artikla

Johtokunnan tehtävät ja valtuudet

1. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen neuvoston suuntaviivojen puitteissa johtokunta:

a) hyväksyy neuvostolle toimitettavat kertomukset;

b) hyväksyy viimeistään kunkin vuoden joulukuun 31 päivänä viraston johtajan tekemän ehdotuksen perusteella viraston vuosittaisen työohjelman seuraavalle vuodelle;

c) hyväksyy viimeistään kunkin vuoden joulukuun 31 päivänä viraston yleisen talousarvion niissä rajoissa, jotka neuvosto on viraston rahoituskehyksessä päättänyt;

d) hyväksyy tilapäisten hankkeiden ja ohjelmien perustamisen osana viraston toimintaa 19 artiklan mukaisesti;

e) nimittää toimitusjohtajan ja enintään kaksi varatoimitusjohtajaa;

f) päättää, että virasto voi yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä ottaa tehtäväkseen sen toimialaan kuuluvien tiettyjen toimien hallinnoinnin ja varainhoidon 17 artiklan mukaisesti;

g) hyväksyy neuvostolle tai komissiolle annettavat suositukset;

h) hyväksyy viraston työjärjestyksen;

i) voi muuttaa varainhoitoa koskevia säännöksiä viraston yleisen talousarvion toteuttamista varten;

j) voi muuttaa sopimussuhteiseen henkilöstöön ja palvelukseen määräaikaisesti otettaviin kansallisiin asiantuntijoihin sovellettavia sääntöjä ja säännöksiä;

k) päättää 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista teknisistä ja rahoitusjärjestelyistä, jotka koskevat jäsenvaltioiden osallistumista viraston toimintaan tai siitä vetäytymistä;

l) antaa neuvotteluohjeet viraston johtajalle hallinnollisten järjestelyjen neuvottelemista varten;

m) hyväksyy 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tilapäiset järjestelyt;

n) hyväksyy 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut viraston ja kolmansien osapuolten väliset hallinnolliset järjestelyt;

o) hyväksyy vuotuiset tilinpäätökset ja taseen;

p) tekee kaikki muut viraston tehtävien täyttämiseen liittyvät asiaankuuluvat päätökset.

2. Jollei tässä päätöksessä ole toisin säädetty, johtokunta tekee päätökset määräenemmistöllä. Osallistuvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan SEU-sopimuksen 16 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti. Ainoastaan osallistuvien jäsenvaltioiden edustajat osallistuvat äänestykseen.

3. Jos osallistuvan jäsenvaltion edustaja ilmoittaa johtokunnassa, että se aikoo esittämistään tärkeistä kansalliseen politiikkaan liittyvistä syistä vastustaa määräenemmistöllä tehtävän päätöksen hyväksymistä, asiasta ei äänestetä. Tämä edustaja voi saattaa viraston johtajan välityksellä asian neuvoston käsiteltäväksi, jotta se antaisi tarvittaessa johtokunnalle suuntaviivoja. Vaihtoehtoisesti johtokunta voi määräenemmistöllä päättää asian saattamisesta neuvoston päätettäväksi. Neuvosto tekee ratkaisunsa yksimielisesti.

4. Johtokunta voi toimitusjohtajan tai osallistuvan jäsenvaltion ehdotuksesta päättää perustaa:

a) komiteoita valmistelemaan johtokunnan hallinnollisia ja talousarviota koskevia päätöksiä; nämä komiteat koostuvat osallistuvien jäsenvaltioiden edustajista ja komission edustajasta;

b) komiteoita, jotka erikoistuvat viraston toimialaan kuuluviin erityiskysymyksiin; nämä komiteat koostuvat osallistuvien jäsenvaltioiden edustajista ja, jollei johtokunta päätä toisin, komission edustajasta.

Tällaisten komiteoiden perustamista koskevassa päätöksessä on määriteltävä niiden toimeksianto ja toimikausi.

10 artikla

Toimitusjohtaja

1. Johtokunta nimittää toimitusjohtajan ja varatoimitusjohtajan/varatoimitusjohtajat viraston johtajan ehdotuksesta kolmen vuoden toimikaudeksi. Johtokunta voi jatkaa toimikautta kahdella vuodella. Toimitusjohtaja ja nimitetyt enintään kaksi varatoimitusjohtajaa toimivat viraston johtajan alaisuudessa ja noudattavat johtokunnan päätöksiä.

2. Toimitusjohtaja toteuttaa varatoimitusjohtajan/varatoimitusjohtajien avustamana kaikki tarvittavat toimenpiteet viraston toiminnan tehokkuuden ja vaikuttavuuden varmistamiseksi. Hän vastaa toimintayksikköjen valvonnasta ja yhteensovittamisesta sekä huolehtii niiden työskentelyn yleisestä johdonmukaisuudesta. Toimitusjohtaja toimii viraston henkilöstöpäällikkönä.

3. Toimitusjohtajan vastuualueeseen kuuluu:

a) varmistaa viraston vuosittaisen työohjelman täytäntöönpano;

b) valmistella johtokunnan työskentely, erityisesti ehdotus viraston vuosittaiseksi työohjelmaksi;

c) laatia johtokunnalle annettava vuotuinen esitys yleiseksi talousarvioksi;

d) laatia johtokunnalle esitettävä kolmivuotinen työsuunnitelma;

e) laatia neuvostolle esitettävä kolmivuotinen rahoituskehys;

f) varmistaa tiivis yhteistyö neuvoston valmisteluelinten, erityisesti PTK:n ja EU:n sotilaskomitean kanssa, ja toimittaa tietoja niille;

g) laatia 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kertomukset;

h) laatia selvitys tuloista ja menoista sekä toteuttaa viraston yleinen talousarvio ja virastolle tehtäväksi annettujen tilapäisten hankkeiden ja ohjelmien talousarviot;

i) viraston päivittäisen toiminnan hallinnointi;

j) kaikki turvallisuusnäkökohdat;

k) kaikki henkilöstöasiat.

4. Toimitusjohtajalla on valtuudet tehdä viraston työohjelman ja yleisen talousarvion mukaisesti sopimuksia ja ottaa palvelukseen henkilöstöä. Toimitusjohtaja määrää ja vastaa viraston hallinnoimien talousarvioiden täytäntöönpanosta.

5. Toimitusjohtaja on tilivelvollinen johtokunnalle.

6. Toimitusjohtaja on viraston laillinen edustaja.

11 artikla

Henkilöstö

1. Viraston henkilöstö, toimitusjohtaja mukaan luettuna, muodostuu sopimussuhteisesta henkilöstöstä ja henkilöstösäännöjen alaisesta henkilöstöstä, jotka valitaan tehtävään kaikista osallistuvista jäsenvaltioista tulevista hakijoista maantieteellisesti mahdollisimman laajapohjaisesti ja EU:n toimielimistä. Toimitusjohtaja valitsee viraston henkilöstön hakijoiden asiaankuuluvan pätevyyden ja asiantuntemuksen perusteella noudattaen oikeudenmukaisia ja avoimia kilpailumenettelyjä. Toimitusjohtaja julkaisee etukäteen tarkat tiedot kaikista avoinna olevista paikoista ja valintamenettelyn kannalta olennaiset perusteet. Kaikissa tapauksissa palvelukseen ottamisen tavoitteena on taata, että virastolla on palveluksessaan mahdollisimman ammattitaitoinen ja tehokas henkilöstö.

2. Viraston johtaja nimittää toimitusjohtajan ehdotuksesta ja johtokuntaa kuultuaan viraston johtavassa asemassa olevan henkilöstön sekä jatkaa heidän sopimuksiaan.

3. Viraston henkilöstö muodostuu:

a) viraston suoraan määräaikaisella työsopimuksella palkkaamasta henkilöstöstä, joka valitaan osallistuvien jäsenvaltioiden kansalaisista. Neuvosto on hyväksynyt yksimielisesti tähän henkilöstöön sovellettavat henkilöstösäännöt ([1]). Johtokunta tarkistaa ja muuttaa tarvittaessa näitä henkilöstösääntöjä, jos sillä on tähän valtuudet;

b) osallistuvien jäsenvaltioiden joko viraston organisaatiorakenteeseen kuuluviin toimiin tai erityisiin tehtäviin tai hankkeisiin lähettämistä kansallisista asiantuntijoista. Neuvosto on hyväksynyt yksimielisesti tähän henkilöstöön sovellettavat säännöt ([2]). Johtokunta tarkistaa ja muuttaa tarvittaessa näitä sääntöjä, jos sillä on tähän valtuudet;

c) unionin virkamiehistä, jotka lähetetään viraston palvelukseen määräajaksi ja/tai erityisiin tehtäviin tai hankkeisiin tarpeen mukaan.

4. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista viraston ja sellaisen henkilön väliset riidat, johon voidaan soveltaa viraston henkilöstöön sovellettavia sääntöjä.

III LUKU

TALOUSARVIO JA VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

12 artikla

Talousarviota koskevat periaatteet

1. Euromääräisenä laadittavat talousarviot ovat säädökset, joilla ennakoidaan ja hyväksytään kullekin varainhoitovuodelle kaikki viraston hallinnoimat tulot ja menot.

2. Talousarvioon otetut määrärahat hyväksytään varainhoitovuodeksi, joka alkaa tammikuun 1 päivänä ja päättyy joulukuun 31 päivänä samana vuonna.

3. Jokaisen talousarvion tulojen ja menojen on oltava tasapainossa. Tulot ja menot otetaan asianomaiseen talousarvioon kokonaismääräisinä mukauttamatta niitä toisiinsa.

4. Talousarvio koostuu jaksotetuista määrärahoista, jotka ovat maksusitoumusmäärärahoja tai maksumäärärahoja, sekä jaksottamattomista määrärahoista.

5. Maksusitoumusmäärärahat kattavat tietyn varainhoitovuoden aikana tehtyjen oikeudellisten sitoumusten kokonaiskustannukset. Maksusitoumukset voidaan kuitenkin tehdä kerralla tai vuotuisina erinä. Maksusitoumukset otetaan kirjanpitoon joulukuun 31 päivään mennessä tehtyjen oikeudellisten sitoumusten perusteella.

6. Maksumäärärahat kattavat kuluvan varainhoitovuoden ja/tai aiempien varainhoitovuosien aikana tehtyjen oikeudellisten sitoumusten täyttämiseen tarvittavat maksut. Maksut otetaan tileille joulukuun 31 päivään mennessä tehtyjen talousarviositoumusten perusteella.

7. Varainhoitovuoden tulot otetaan kyseisen varainhoitovuoden tileille sen kuluessa toteutuneiden määrien mukaisina.

8. Mitään tuloa tai menoa ei voida toteuttaa muutoin kuin osoittamalla se tiettyyn budjettikohtaan ja siihen otettujen määrärahojen rajoissa.

9. Määrärahat käytetään moitteettoman varainhoidon eli taloudellisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden periaatteita noudattaen.

13 artikla

Yleinen talousarvio

1. Viraston johtaja toimittaa johtokunnalle kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä kokonaisarvion esityksestä yleiseksi talousarvioksi seuraavalle vuodelle noudattaen rahoituskehyksessä esitettyjä suunniteltuja lukuja.

2. Viraston johtaja antaa johtokunnalle esityksen yleiseksi talousarvioksi kunkin vuoden kesäkuun 30 päivään mennessä. Esityksen on sisällettävä:

a) arvioidut määrärahat:

i) viraston toiminta-, henkilöstö- ja kokouskulujen kattamista varten;

([1]) Neuvoston päätös 2004/676/EY, tehty 24 päivänä syyskuuta 2004, Euroopan puolustusviraston henkilöstösäännöistä (EUVL L 310, 7.10.2004, s. 9).

([2]) Neuvoston päätös 2004/677/EY, tehty 24 päivänä syyskuuta 2004, Euroopan puolustusviraston palvelukseen määräaikaisesti siirrettäviin kansallisiin asiantuntijoihin ja sotilashenkilöihin sovellettavista säännöistä (EUVL L 310, 7.10.2004, s. 64).

ii) ulkopuolisen neuvonantaja-avun ja etenkin viraston tehtävien suorittamisen kannalta tarpeellisten operatiivisten analyysien hankkimista varten sekä kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden eduksi koituvia erityisiä tutkimus- ja teknologiatoimia, etenkin teknisiä tapausselvityksiä ja alustavia toteutettavuustutkimuksia varten;

b) arvio menojen kattamiseen tarvittavista tuloista.

3. Johtokunta pyrkii varmistamaan, että 2 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut määrärahat ovat merkittävä osa 2 kohdassa tarkoitetuista kokonaismäärärahoista. Näiden määrärahojen on vastattava todellisia tarpeita, ja niillä on mahdollistettava viraston operatiivinen toiminta.

4. Esityksessä yleiseksi talousarvioksi on oltava yksityiskohtainen henkilöstötaulukko ja yksityiskohtaiset perustelut.

5. Johtokunta voi yksimielisesti päättää, että myös erityinen hanke tai ohjelma sisällytetään esitykseen yleiseksi talousarvioksi, jos se on selvästi kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden yhteisen edun mukaista.

6. Määrärahat jaetaan osastoihin ja lukuihin ja nämä edelleen tarpeen mukaan momentteihin, ja menot ryhmitellään laatunsa tai käyttötarkoituksensa mukaan.

7. Kussakin osastossa voi olla luku ”alustavat määrärahat”. Nämä määrärahat otetaan talousarvioon, kun vakavien perusteiden nojalla on epävarmuutta tarvittavien määrärahojen määrästä tai talousarvioon otettujen määrärahojen toteuttamismahdollisuudesta.

8. Tulot muodostuvat:

a) viraston toimintaan osallistuvien jäsenvaltioiden maksamista rahoitusosuuksista, jotka perustuvat bruttokansantulon mukaiseen asteikkoon;

b) muista tuloista.

Esityksessä yleiseksi talousarvioksi on käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja varten erityisiä budjettikohtia, joissa ilmoitetaan mahdollisuuksien mukaan ennakoitujen tulojen määrä.

9. Johtokunta hyväksyy viraston rahoituskehyksen rajoissa esityksen yleiseksi talousarvioksi kunkin vuoden joulukuun 31 päivään mennessä. Tällöin johtokunnan puheenjohtajana toimii viraston johtaja tai hänen nimeämänsä edustaja taikka johtokunnan jäsen viraston johtajan pyynnöstä. Toimitusjohtaja julistaa talousarvion hyväksytyksi ja antaa sen tiedoksi osallistuville jäsenvaltioille.

10. Jollei esitystä yleiseksi talousarvioksi ole hyväksytty varainhoitovuoden alkuun mennessä, menoihin voidaan käyttää kuukausittain kunkin luvun tai muun jaottelun osalta määrä, joka on enintään yksi kahdestoistaosa edellisen varainhoitovuoden talousarvioon avatuista määrärahoista. Tällä järjestelyllä viraston käyttöön asetetaan kuitenkin vain määrä, joka on enintään yksi kahdestoistaosa valmisteltavana olevaan esitykseen yleiseksi talousarvioksi otetuista määrärahoista. Johtokunta voi määräenemmistöllä toimitusjohtajan ehdotuksesta antaa luvan yhden kahdestoistaosan ylittäviin menoihin edellyttäen, että asianomaisen varainhoitovuoden kokonaismäärärahat eivät ylitä edellisen varainhoitovuoden määrärahoja. Toimitusjohtaja voi pyytää suorittamaan tämän säännöksen mukaisesti luvan saaneiden määrärahojen kattamiseksi tarvittavat rahoitusosuudet, jotka on maksettava 30 päivän kuluessa tällaisen pyynnön esittämisestä.

14 artikla

Lisätalousarviot

1. Väistämättömissä, poikkeuksellisissa tai odottamattomissa olosuhteissa toimitusjohtaja voi ehdottaa rahoituskehyksen rajoissa lisätalousarvioesitystä.

2. Lisätalousarvioesitys laaditaan, esitetään, hyväksytään ja annetaan tiedoksi rahoituskehyksen rajoissa ja samaa menettelyä noudattaen kuin yleinen talousarvio. Johtokunta toimii ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyyden.

3. Jos rahoituskehyksessä määrättyjen rajojen katsotaan olevan poikkeuksellisten ja odottamattomien olosuhteiden vuoksi riittämättömät, ottaen huomioon täysimääräisesti myös 13 artiklan 2 ja 3 kohdassa esitetyt säännöt, johtokunta toimittaa lisätalousarvion neuvostolle sen yksimielistä hyväksyntää varten.

15 artikla

Käyttötarkoitukseensa sidottu tulo

1. Virasto voi ottaa vastaan yleiseen talousarvioonsa määrättyyn käyttötarkoitukseen osoitettuina tuloina rahoitusosuuksia muiden kuin 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen kulujen kattamista varten:

a) Euroopan unionin yleisestä talousarviosta tapauskohtaisesti ja noudattaen täysin siihen sovellettavia sääntöjä, menettelyjä ja päätöksentekotapoja;

b) jäsenvaltioilta, kolmansilta mailta tai muilta kolmansilta osapuolilta.

2. Käyttötarkoitukseensa sidottu tulo voidaan käyttää vain siihen tarkoitukseen, johon se on osoitettu.

16 artikla

Rahoitusosuudet ja korvaukset

1. Rahoitusosuuksien määrittäminen sovellettaessa bruttokansantuloon perustuvaa asteikkoa

a) Bruttokansantuloon (BKTL) perustuvaa asteikkoa sovellettaessa rahoitusosuuksien jakautuminen niiden jäsenvaltioiden kesken, joilta rahoitusosuuksia edellytetään, määräytyy SEU-sopimuksen 41 artiklan 2 kohdassa määritellyn bruttokansantulon mukaan määräytyvän asteikon ja Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7 päivänä kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom [1] tai muun sen korvaavan neuvoston päätöksen mukaisesti.

[1] EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17.

b) Kunkin rahoitusosuuden laskennassa käytetään Euroopan unionin viimeisimpään talousarvioon liitetyssä taulukossa ”Yleisen talousarvion rahoitus omien varojen lajien ja jäsenvaltioiden mukaan” olevassa sarakkeessa ”BKTL-varat” olevia tietoja. Kunkin sellaisen jäsenvaltion rahoitusosuus, jolta rahoitusosuutta edellytetään, on suhteutettu kyseisen jäsenvaltion bruttokansantulon osuuteen niiden jäsenvaltioiden yhteenlasketusta bruttokansantulosta, joilta rahoitusosuuksia edellytetään.

2. Rahoitusosuuksien maksuaikataulu

a) Osallistuvat jäsenvaltiot maksavat viraston yleisen talousarvion rahoittamiseen tarkoitetut rahoitusosuutensa kolmena tasasuuruisena eränä asianomaisen varainhoitovuoden helmikuun, kesäkuun ja lokakuun 15 päivään mennessä.

b) Kun vahvistetaan lisätalousarvio, asianomaisten jäsenvaltioiden on maksettava tarvittavat rahoitusosuutensa 60 päivän kuluessa rahoituspyynnön esittämisestä.

c) Kukin jäsenvaltio maksaa oman rahoitusosuutensa suorittamisesta johtuvat pankkikulut.

d) Jollei vuotuista talousarviota ole hyväksytty marraskuun loppuun mennessä, virasto voi jäsenvaltion pyynnöstä antaa yksittäisen rahoituspyynnön kyseiselle jäsenvaltiolle.

17 artikla

Viraston suorittama menojen hallinnointi jäsenvaltioiden puolesta

1. Johtokunta voi päättää toimitusjohtajan tai jäsenvaltion ehdotuksesta, että virasto voi ottaa jäsenvaltioiden puolesta tehtäväkseen viraston toimialaan kuuluvien tiettyjen toimien hallinnoinnin ja varainhoidon.

2. Johtokunta voi päätöksessään valtuuttaa viraston tekemään sopimuksia tiettyjen jäsenvaltioiden puolesta. Se voi valtuuttaa viraston keräämään näiltä jäsenvaltioilta etukäteen tarvittavat varat tehtyjen sopimusten noudattamiseksi.

18 artikla

Talousarvion toteuttaminen

1. Neuvosto on hyväksynyt yksimielisesti viraston yleiseen talousarvioon sovellettavat rahoitussäännökset [1]. Johtokunta tarkistaa ja muuttaa tarvittaessa näitä säännöksiä yksimielisesti.

2. Johtokunta hyväksyy toimitusjohtajan ehdotuksesta tarvittaessa yleisen talousarvion toteuttamista ja valvontaa varten täytäntöönpanosäännöt erityisesti julkisten hankintojen osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaankuuluvien EU:n sääntöjen soveltamista. Johtokunta varmistaa erityisesti sen, että toimitusvarmuus ja puolustussalaisuuksien sekä teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien vaatimusten suojelu otetaan asianmukaisesti huomioon.

3. Tässä artiklassa tarkoitettuja rahoitussäännöksiä ja -sääntöjä ei sovelleta 19 ja 20 artiklassa tarkoitettuihin tilapäisiin hankkeisiin ja ohjelmiin.

IV LUKU

TILAPÄISET HANKKEET JA OHJELMAT JA NIIHIN LIITTYVÄT TALOUSARVIOT

19 artikla

A-luokkaan (opt out) kuuluvien tilapäisten hankkeiden ja ohjelmien ja niihin liittyvien talousarvioiden hyväksyminen

1. Yksi tai useampi osallistuva jäsenvaltio tai toimitusjohtaja voi ehdottaa johtokunnalle viraston toimialaan kuuluvaa tilapäistä hanketta tai ohjelmaa, johon osallistuvien jäsenvaltioiden oletetaan yleisesti osallistuvan. Johtokunnalle ilmoitetaan ehdotettuun hankkeeseen tai ohjelmaan mahdollisesti liittyvästä talousarviosta sekä mahdollisista kolmansien osapuolten rahoitusosuuksista.

2. Periaatteessa kaikki osallistuvat jäsenvaltiot ovat mukana hankkeessa tai ohjelmassa. Niiden on ilmoitettava toimitusjohtajalle tätä koskevat aikomuksensa.

3. Johtokunta hyväksyy tilapäisen hankkeen tai ohjelman perustamisen.

4. Johtokunta voi toimitusjohtajan tai osallistuvan jäsenvaltion ehdotuksesta päättää perustaa komitean valvomaan tilapäisen hankkeen tai ohjelman hallinnointia ja täytäntöönpanoa. Komitea muodostuu kunkin mukana olevan jäsenvaltion edustajista ja, silloin kun unioni on mukana hankkeessa tai ohjelmassa, komission edustajasta. Johtokunnan päätöksessä määritellään komitean tehtävät ja toimikausi.

5. Johtokunnassa kokoontuvat, mukana olevat jäsenvaltiot hyväksyvät tilapäisen hankkeen tai ohjelman osalta:

a) hankkeen tai ohjelman hallinnointia koskevat säännöt;

b) tarvittaessa siihen liittyvän talousarvion, rahoitusosuuksien jakoperusteen ja tarvittavat täytäntöönpanosäännöt;

c) kolmansien osapuolten osallistumisen 4 kohdassa tarkoitetun komitean toimintaan. Niiden osallistuminen ei kuitenkaan rajoita unionin päätöksenteon riippumattomuutta.

6. Jos unioni on mukana tilapäisessä hankkeessa tai ohjelmassa, komissio osallistuu 5 kohdassa tarkoitettujen päätösten tekoon noudattaen täysin Euroopan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavia päätöksentekomenettelyjä.

[1] Neuvoston päätös 2007/643/YUTP, tehty 18 päivänä syyskuuta 2007, Euroopan puolustusviraston varainhoitoa koskevista säännöksistä sekä Euroopan puolustusviraston hankintasäännöksistä ja sen operatiivisesta talousarviosta maksettavia rahoitusosuuksia koskevista säännöksistä (EUVL L 269, 12.10.2007, s. 1).

20 artikla

B-luokkaan (opt in) kuuluvien tilapäisten hankkeiden ja ohjelmien ja niihin liittyvien talousarvioiden hyväksyminen

1. Yksi tai useampi osallistuva jäsenvaltio voi ilmoittaa johtokunnalle aikomuksestaan perustaa viraston toimialaan kuuluva tilapäinen hanke tai ohjelma ja laatia tarvittaessa siihen liittyvä talousarvio. Johtokunnalle on ilmoitettava ehdotettuun hankkeeseen tai ohjelmaan mahdollisesti liitettävästä talousarviosta ja tarvittaessa annettava sille tiedot hankkeen tai ohjelman edellyttämistä henkilöstöresursseista sekä kolmansien osapuolten mahdollisista rahoitusosuuksista.

2. Jotta mahdollisuudet yhteistyöhön saataisiin mahdollisimman laajoiksi, kaikille osallistuville jäsenvaltioille on ilmoitettava tilapäisestä hankkeesta tai ohjelmasta – perusta osallistumisen mahdolliselle laajentamiselle mukaan lukien – hyvissä ajoin niin, että kaikki osallistuvat jäsenvaltiot voivat ilmaista halukkuutensa olla mukana. Hankkeen tai ohjelman yhden tai useamman alkuunpanijan on lisäksi pyrittävä saamaan sille mahdollisimman laaja osallistujamäärä. Alkuunpanijat päättävät osallistumisesta tapauskohtaisesti.

3. Tilapäinen hanke tai ohjelma katsotaan tämän jälkeen viraston hankkeeksi tai ohjelmaksi, jollei johtokunta toisin päätä kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut 1 kohdassa tarkoitetut tiedot.

4. Jos osallistuva jäsenvaltio haluaa myöhemmin osallistua tilapäiseen hankkeeseen tai ohjelmaan, sen on ilmoitettava aikomuksestaan siinä mukana oleville jäsenvaltioille. Mukana olevien jäsenvaltioiden on päätettävä keskenään kyseisen jäsenvaltion osallistumisesta kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen saamisesta, ottaen asianmukaisesti huomioon perustan, joka määriteltiin, kun osallistuville jäsenvaltioille ilmoitettiin hankkeesta tai ohjelmasta.

5. Mukana olevat jäsenvaltiot tekevät keskenään tarvittavat päätökset tilapäisen hankkeen tai ohjelman perustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä tarvittaessa siihen liittyvästä talousarviosta. Jos unioni on mukana tällaisessa hankkeessa tai ohjelmassa, komissio osallistuu tässä kohdassa tarkoitettujen päätösten tekoon noudattaen täysin Euroopan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavia päätöksentekomenettelyjä. Mukana olevien jäsenvaltioiden on tarpeen mukaan tiedotettava johtokunnalle hankkeeseen tai ohjelmaan liittyvistä seikoista.

21 artikla

Tilapäisen hankkeen tai ohjelman talousarvion rahoitus Euroopan unionin yleisestä talousarviosta

Euroopan unionin yleisestä talousarviosta voidaan osoittaa rahoitusosuuksia 19 ja 20 artiklassa tarkoitettujen tilapäisten hankkeiden tai ohjelmien talousarvioihin.

22 artikla

Kolmansien osapuolten osallistuminen

1. Kolmannet osapuolet voivat olla mukana jossain 19 ja 20 artiklan mukaisesti perustetussa tilapäisessä hankkeessa tai ohjelmassa ja siihen liittyvässä talousarviossa. Johtokunta hyväksyy määräenemmistöllä tarvittaessa kuhunkin yksittäiseen hankkeeseen tai ohjelmaan liittyvät viraston ja kolmansien osapuolten väliset tilapäiset järjestelyt.

2. Silloin kun kyseessä on 19 artiklan nojalla perustettu hanke, johtokunnassa kokoontuvat mukana olevat jäsenvaltiot hyväksyvät asianomaisten kolmansien maiden osallistumista varten tarvittavat tarkemmat määräykset, joita sovelletaan niiden rahoitusosuuksiin.

3. Silloin kun kyseessä on 20 artiklan nojalla perustettu hanke, mukana olevat jäsenvaltiot päättävät asianomaisten kolmansien maiden kanssa mahdollisista tarvittavista yksityiskohtaisista järjestelyistä, joita sovelletaan niiden rahoitusosuuksiin.

4. Silloin kun unioni on mukana hankkeessa tai ohjelmassa, komissio osallistuu 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen päätösten tekoon.

V LUKU

SUHTEET KOMISSIOON

23 artikla

Osallistuminen viraston työhön

1. Komissio on johtokunnan äänioikeudeton jäsen, ja se osallistuu täysimääräisesti viraston työhön.

2. Komissio voi osallistua myös viraston hankkeisiin ja ohjelmiin.

3. Virasto luo tarvittavat hallinnolliset järjestelyt ja yhteistyösuhteet komissioon pyrkimyksenä erityisesti vaihtaa asiantuntemusta ja neuvoja niillä aloilla, joilla unionin toiminnalla on vaikutusta viraston tehtäviin ja joilla viraston toiminta on merkityksellistä unionin toiminnan kannalta.

4. Virasto ja komissio tai mukana olevat jäsenvaltiot ja komissio sopivat keskenään Euroopan unionin yleisestä talousarviosta 15 ja 21 artiklan nojalla tapauskohtaisesti katettavien rahoitusosuuksien edellyttämistä järjestelyistä.

VI LUKU

SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN, JÄRJESTÖIHIN JA YHTEISÖIHIN

24 artikla

Hallinnolliset järjestelyt ja muut asiat

1. Virasto voi tehtäviensä suorittamiseksi tehdä hallinnollisia järjestelyjä kolmansien maiden, järjestöjen ja yhteisöjen kanssa. Tällaisiin järjestelyihin kuuluvat erityisesti seuraavat seikat:

a) viraston ja kolmannen osapuolen välisen suhteen periaate;

b) määräykset neuvonpidosta viraston toimintaan liittyvässä asioissa;

c) turvallisuusasiat.

Tällöin viraston on kunnioitettava Euroopan unionin yhteistä toimielinjärjestelmää ja EU:n päätöksenteon riippumattomuutta. Johtokunta tekee kunkin tällaisen järjestelyn saatuaan ensin hyväksynnän neuvostolta, joka tekee ratkaisunsa yksimielisesti.

2. Virasto kehittää tiiviit yhteistyösuhteet asiaomaisiin osiin, jotka sisältyvät OCCARiin ja jotka on saatu aikaan LoI-puitesopimuksen nojalla, jolloin tavoitteena on kyseisten osien mukaan ottaminen tai niiden periaatteiden ja toimintatapojen omaksuminen aikanaan tarpeen mukaan ja yhteisestä sopimuksesta.

3. Vastavuoroinen avoimuus ja johdonmukainen kehitys voimavarojen alalla varmistetaan soveltamalla voimavarojen kehittämisjärjestelyn menettelyjä. Muut viraston ja asianmukaisten Naton elinten yhteistyösuhteet määritellään 1 kohdassa tarkoitetun hallinnollisen järjestelyn mukaisesti, ja niissä on noudatettava täysin EU:n ja Naton välillä vakiintuneita yhteistyö- ja neuvonpitojärjestelyjä.

4. Virastolla on oikeus luoda yhteistyösuhteita muihin kuin 2 ja 3 kohdassa mainittuihin järjestöihin ja yhteisöihin niiden mahdollisen hankkeisiin ja ohjelmiin osallistumisen helpottamiseksi ja 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen mukaisesti.

5. Virastolla on oikeus luoda yhteistyösuhteita kolmansiin maihin niiden mahdollisen yksittäisiin hankkeisiin ja ohjelmiin osallistumisen helpottamiseksi ja 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen mukaisesti.

6. Entisille EU:n ulkopuolisille Länsi-Euroopan varusteluryhmän (West European Armaments Group, WEAG) jäsenille annetaan mahdollisimman avoin oikeus tutustua viraston yksittäisiin hankkeisiin ja ohjelmiin, jotta ne voisivat asianmukaisissa tapauksissa osallistua niihin. Tätä varten perustetaan neuvoa-antava komitea toimimaan foorumina viraston tehtäviin kuuluviin, yhteistä etua koskeviin kysymyksiin liittyvien näkemysten ja tietojen vaihdossa. Sen puheenjohtajana on toimitusjohtaja tai hänen edustajansa. Komiteassa on edustaja kustakin osallistuvasta jäsenvaltiosta ja komissiosta sekä entisten EU:n ulkopuolisten WEAG:n jäsenten edustajia näiden kanssa sovittavien järjestelyjen mukaisesti.

7. Muut EU:n ulkopuoliset eurooppalaiset Naton jäsenet voivat myös pyynnöstä osallistua 6 kohdassa tarkoitetun neuvoa-antavan komitean työskentelyyn niiden kanssa sovittavien järjestelyjen mukaisesti.

8. Edellä 6 kohdassa tarkoitettu neuvoa-antava komitea voi toimia myös foorumina muiden kolmansien osapuolten kanssa käytävälle vuoropuhelulle, joka koskee viraston toimialaan kuuluvia yhteistä etua koskevia asioita, ja sen avulla voidaan myös huolehtia siitä, että nämä pidetään ajan tasalla yhteistä etua koskevien asioiden ja tulevaa yhteistyötä koskevien mahdollisuuksien kehittymisestä.

VII LUKU

MUITA SÄÄNNÖKSIÄ

25 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Viraston toimitusjohtajalle ja henkilöstölle myönnetyistä erioikeuksista ja vapauksista säädetään neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 10 päivänä marraskuuta 2004 tekemässä päätöksessä Euroopan puolustusvirastolle ja sen henkilöstöön kuuluville myönnetyistä erioikeuksista ja vapauksista.

Viraston erioikeuksista ja vapauksista määrätään Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä pöytäkirjassa (N:o 7) Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista.

26 artikla

Tarkistuslauseke

Viraston johtaja esittää johtokunnalle viimeistään 14 päivänä heinäkuuta 2014 kertomuksen tämän päätöksen täytäntöönpanosta sen mahdollista neuvoston suorittamaa tarkistusta varten.

27 artikla

Oikeudellinen vastuu

1. Sopimussuhteeseen perustuva viraston vastuu määräytyy asianomaiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.

2. Euroopan unionin tuomioistuimella on tuomiovalta viraston tekemässä sopimuksessa olevan välityslausekkeen perusteella.

3. Viraston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään virastoon sovellettavissa asiaa koskevissa säännöissä.

28 artikla

Oikeus tutustua asiakirjoihin

Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 ([1]) olevia sääntöjä.

29 artikla

Turvallisuus

1. Virasto soveltaa neuvoston päätöksellä 2001/264/EY ([2]) vahvistettuja neuvoston turvallisuussääntöjä.

2. Virasto varmistaa ulkoisen viestintänsä asianmukaisen turvallisuuden.

([1]) EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.
([2]) EYVL L 101, 11.4.2001, s. 1.

30 artikla

Kielijärjestely

Neuvosto vahvistaa viraston kielijärjestelyn yksimielisesti.

31 artikla

Yhteisen toiminnan 2004/551/YUTP kumoaminen

Tällä päätöksellä kumotaan ja korvataan Euroopan puolustusviraston perustamisesta hyväksytty yhteinen toiminta 2004/551/YUTP.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 12 päivänä heinäkuuta 2011.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. VINCENT-ROSTOWSKI